

CADA MES TRES SUBSCRIPTORS DE FOC NOU TENEN LLIBRES

El Zen, de Bouso. Seguir la via del zen significa principalment meditar en posició del lotus i, en silenci, respirar profundament i en calma. Segurament, el primer dubte que sorgeix davant d'això és: ¿sobre què es medita?, ¿i amb quin objectiu?

Ens podem preguntar també: ¿quina finalitat tenen els koans, aquests problemes enigmàtics plantejats pels mestres als deixebles, que desafien les lleis de la racionalitat?

El monjo i la psicoanalista, de Marie Balmory. A través del diàleg filosòfic, Balmory expressa la seva visió de les relacions entre religió i psicoanàlisi, a la recerca no tant del que guareix sinó del que salva.

És un diàleg on el verb creure es conjuga sense complements. Un intercanvi on un Déu que demana sacrificis —un ogre devorador d'ànimes— és confrontat a un Déu de la paraula que apel·la l'ésser humà a expressar un jo profund i un nosaltres significatiu. Una conversa que oscil·la entre l'agnosticisme i la creença, entre el judaisme i el cristianisme, entre l'experiència interreligiosa i el manteniment de les identitats.

Aquest mes els ha tocat per sorteig un lot amb aquests llibres a: Bartomeu M. M. (Balears), Maria Creu M. M. (Girona), José N. R. (València). Els guanyadors rebran a casa l'obsequi de Fragmenta.

FocNou

FRAGMENTA

Olga Xirinacs

Sense dones

Cúpula del Vaticà, que regeix els destins de l'Església catòlica arreu del món visible i invisible: no hi ha dones a la direcció que puguin atendre els meus interessos. Conferència Episcopal Espanyola, mandataris de la divisió peninsular col·legiada: no hi ha dones a la direcció que puguin vetllar per les meves necessitats. A la Tarraconense, regió més acostada a la meva realitat territorial: no hi ha dones a la direcció que puguin atendre les meves expectatives d'activitat al propi país. Parròquies o subdivisions: cap dona rectora a qui pugui confiar els afers quotidians. Administració del sagrament de la confessió (encara no derogat), o sigui, detall a la menuda de la meva vida més reservada: cap dona que pugui recollir els meus dubtes més íntims. Pertanyo, pel que fa a les directrius que puguin afectar la meva vida diguem-ne espiritual, a una societat mascle servida per dones que es limiten a proveir intendència, neteja i atenció a les criatures. Esquema calcat del neolític i que persisteix en l'actual segle XXI.

En aquesta societat regida per mascles, l'oració, o facultat d'adreçar-se a Déu i altres éssers invisibles, resulta comuna a dones i homes, però només els homes atrauen l'atenció de l'Esperit. Aquest els confereix les facultats necessàries per dominar el regne espiritual i, alhora, disposar d'elements materials derivats d'aportacions d'estats confessionals, donatius i recaptacions; de col·locar aquests béns en forma d'accions i valors borsaris diversos a la banca apropiada i establir-ne la distribució dins del sistema. En quin moment la cúpula abans esmentada esdevé poder estatal, dotat de béns mobles i immobles de gran valor? La Història ho explica. També explica, sense paraules però amb fets, que la dona, humil criatura esca de pecat, no sigui admesa a la càtedra de les decisions que afecten aquesta exclusiva organització. ☉